

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: J. M., bytem P., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 30.6.2013 proti rozhodnutí žalované ze dne 3.5.2013 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 3.5.2013 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 27.2.2013 s e z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí k výzvě soudu doplněnou se žalobkyně domáhá *přezkoumání rozhodnutí* žalovaného správního orgánu, tj. ČSSZ, ze dne 3.5.2013, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 27.2.2013, jímž jí přiznala od 24.2.2013 invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 24.1.2013 je invalidní pro invaliditu prvního stupně, protože pokles její pracovní schopnosti činí 45%.

V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 3.5.2013* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 25.4.2013 bylo zjištěno, že

žalobkyně je invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5c) přílohy vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25-35%, která byla stanovena na horní hranici, tj. 35%, a zvýšena o 10% dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky s přihlédnutím k dalšímu postižení zdravotního stavu, takže celková hodnota činí 45%. Tomuto zařazení odpovídá středně těžká až těžká úzkostně depresivní symptomatika a agorafobie s panickou poruchou chronického průběhu u osobnosti premorbidně labilní, psychastenické; jedná se o středně těžké funkční postižení. Dále žalovaná uvedla, že se pečlivě zabývala všemi námitkami žalobkyně, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad rámec jejich rozsahu, a i po přezkoumání celkového zdravotního stavu činí pokles pracovní schopnosti 45%, takže nejsou splněny podmínky pro vznik invalidity druhého ani třetího stupně, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, které dle ní bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu bez přihlédnutí ke skutečnému zdravotnímu stavu a pracovním omezením z něho vyplývajícím, když ani výše inteligence neodstraní omezení přinášející její onemocnění; závěrem bylo navrženo napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k novému rozhodnutí; dále bylo uvedeno, že náklady řízení hradí odpůrce.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě dne 7.8.2013 navrhla důkaz posudkem příslušnou Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (*dále jen PK MPSV* nebo *komise*), přičemž rozhodnutí ve věci samé ponechala na úvaze soudu podle závěru PK MPSV. Ze zaslaného *dávkového spisu* vedeného žalovanou ohledně žalobkyně bylo zjištěno, že napadené rozhodnutí ze dne 3.5.2013 bylo žalobkyni doručeno dne 10.5.2013.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* soud zjistil ze založeného *záznamu o jednání OSSZ a z posudku o invaliditě ze dne 24.1.2013 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě ČSSZ pracoviště Plzeň, ze dne 8.9.2011*, že žalobkyně byla uznána dnem 20.12.2012 invalidní pro invaliditu prvního stupně s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýraznějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 5c) přílohy k vyhlášce, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35%, která ve smyslu § 3 odst. 1 (2) citované vyhlášky byla zvýšena vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu o 10%, takže činí celkově 45% (doba platnosti posudku: 31.1.2014; nemoc. dávky do 23.2.2013).

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 9.10.2013, jemuž byla přítomna žalobkyně i odborný lékař z oboru psychiatrie.

Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* žalobkyně byla invalidní, šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, nešlo o invaliditu třetího stupně. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je středně těžká depresivní porucha s panickými atakami a se sociálně fobickými projevy. PK MPSV uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město ani s posudkovým hodnocením námitkového řízení ČSSZ v tom smyslu, že po provedeném psychiatrickém vyšetření žalobkyně při jednání komise bylo překlasifikováno rozhodující zdravotní postižení z původní úzkostné a fobické poruchy na depresivní poruchu středně těžkou s panickými atakami a se sociálně fobickými projevy. Jedná se tedy o *zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 4c) přílohy vyhlášky*, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti při rozmezí 30-45% na horní hranici 45% s přihlédnutím k chronicitě potíží a k zatím parciálnímu efektu terapie; rovněž bylo uvedeno, proč nelze ale hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu dle položky 4 d) a 4e). Z doložených lékařských nálezů lze prokázat u ostatních uvedených onemocnění funkční postižení pro splnění podmínky použití § 3 odst. 1 citované vyhlášky a navýšení hodnoty poklesu pracovní schopnosti o 10%, celkově tedy činí míra poklesu pracovní schopnosti 55%. Vzhledem ke zdravotnímu postižení žalobkyně není schopna těžké fyzické práce a práce v nepříznivých klimatických podmínkách, ale je schopna lehké fyzické práce bez zvedání a tahání těžkých břemen a práce v příznivých klimatických podmínkách. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku*

důvodů rozhodnutí proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 3.5.2013*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání vyššího stupně invalidity s ohledem na její zdravotní stav z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 9.10.2013 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byla žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, nikoli pouze prvního stupně, nebyla ale invalidní pro invaliditu třetího stupně*, tudíž je *žaloba podaná důvodně*, a *soud proto napadené rozhodnutí žalované ze dne 3.5.2013 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 27.2.2013 bez jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle posudku PK MPSV došlo u žalobkyně od 20.12.2012 k poklesu míry pracovní schopnosti celkem o 55%. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí na příslušné OSSZ Plzeň-město a poté na ČSSZ (pokles pracovní schopnosti o 45%). PK MPSV po posudkovém zhodnocení dalších lékařských zpráv předložených v řízení před soudem uznala žalobkyni invalidní pro invaliditu druhého stupně od 20.12.2012, přičemž tato invalidita trvala i k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 3.5.2013.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobkyně je od 20.12.2012 invalidní pro invaliditu druhého stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), *o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – tj. uznání invalidity druhého stupně od uvedeného data*, čímž bude realizován i rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 71/2013 ze dne 5.11.2013, když rozhodnutí o přiznání vyššího stupně invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění tohoto vyššího stupně invalidity žalobkyně již na základě posouzení na OSSZ Plzeň-město, tak i v případě zjištění invalidity druhého stupně po posouzení zdravotního stavu žalobkyně v řízení o námitkách.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

Žalobkyně sice uvedla v žalobě, že náklady řízení hradí odpůrce, ale ani k výzvě soudu nesdělila, zda a jaké náklady tohoto řízení požaduje, proto jí nebyly přiznány.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Kasační stížnost směřující jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozsudku je nepřipustná (§ 104 odst. 2 s.ř.s.).

V Plzni dne 5. listopadu 2013

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně